wastas poisike. — „Kudas nõnda?“ küsis wõeras jälle. — „Minu onu jah!“ ütles poisike kåredamine. „Tema sai sest ajast mu onuks, kui minu ema åra surri ja tema siis ema õe enesele naiseks wõttis.“

Kaks meest waidlesiwad üksteisega. Üks neist ütles: „Armas sõber, sina oled üks eesel!“ Teine wastas: „Kuule, kas ma sellepåra st üks eesel olen, et ma su sõber olen, wõi oled sa isi üks eesel, et ma sinuga sõbrust teinud olen?“